

Jei manote, kad tik tolimos šalys ir egzotiškos salos gali pasiūlyti žadą atimančių gamtos stebuklų, klystate. Vokietijoje, kuri taip lengvai pasiekiamą lietuviams, tokių vietų yra išties nemažai. Ši šalis – tai ir didingos snieguotos Alpių viršūnės, ir vingiuojantis Reinas bei ledyniniai ežerai, apsupti smaragdinės žalumos. Tačiau neabejotinai įdomiausi – tie gamtos stebuklai, kuriems lygių nėra niekur kitur.

Vokietijos žemės šiaurėje siekia jūrą, o pietuose remiasi į kalnus. Todėl nenuostabu, kad čia keliautojus pasitinka plati kraštovaizdžių, augalijos ir gyvūnijos įvairovė. Daugelį amžių ji traukė garsių rašytojų ir dailininkų dėmesį, kurie, įkvėpti šios šalies grožio, kūrė savo iki šiol žavinčius kūrinius.

Rudenį, kai nublūgsta turistų srautai ir keliautojų apgultų vietų kainos, atsiveria puikus langas pažinti Vokietijos gamtą, palengva besidažančią rudeniškomis spalvomis. Keltų operatorius DFDS kviečia į savo planus įtraukti 5 šios šalies vietas nuo žemyninės dalies iki salų, kurios nepaliks abejingų.

1. Pakrantę raižančios baltos kreidos uolos Riugeno saloje

Trokštate sugrįžti į laukinę gamtą ir pasikrauti energijos? Bet turėti galimybę ir visai šalia pasimėgauti civilizacijos malonumas kurorte? Tuomet Riugeno sala kaip tik jums. Didžiausią iš Vokietijos salų gana lengva pasiekti, nes su likusia šalies dalimi ją jungia tiltas, o lietuviams patogų nuplaukti keltu į netoliese esantį Kylio jūrų uostą.

Riugeno sala yra populiari vieta keliautojams, kurie ieško nesibaigiančių paplūdimių, gamtos, ramybės ir architektūros. Yra daug gerų priežasčių praleisti atostogas Riugeno saloje: miestuose esantys mediniai nériniuoti namai išties unikalūs, Selino paplūdimys vadinamas vienu geriausių Vokietijoje, o medinis jūros tiltas nuolat renkamas tarp gražiausių visame žemyne.

Tačiau svarbiausia šioje saloje – gamtos stebuklai, kurie kaip magnetas traukia keliautojus ir menininkus. Riugeno saloje į jūrą stačiais šlaitais leidžiasi net 118 m aukštį siekiančios ryškiai baltos kreidos uolos. Dėl erozijos šios išpūdingos raižytos pakrantės išvaizda nuolat kinta. Geriausia šią kvapą gniaužiančią panoramą pasigrožėti plaukiant laivu.

Virš jos, Stubnico plynaukštėje, šlama daugiau kaip 700 metų senumo buko miškai, įtraukti į UNESCO sąrašą. Pievose žydi orchidėjos. Tarp krūmų knibždėte knibžda tūkstančio skirtingų rūšių vabalų. O tarp retų paukščių – baltųjų erelių lizdai. Ir visa tai slypi mažiausiame Vokietijos nacionaliniame parke – Jasmunde.

2. Nuolat keliaujanti smėlio sekluma -

***Kniepsand* Amrumo saloje**

Šiaurės jūros Amrumo saloje esantis paplūdimys – kerintis gamtos reiškinys, nes jis iš tikrųjų yra smėlio sekluma. Ir ne bet kokia, o judanti. Pirmą kartą jūrlapiuose *Kniepsand* paminėta XVI a. pabaigoje, tačiau tuomet, kitaip nei šiandien, ji plytėjo pasisukusi kampu į salą. Nuo to laiko smėlio sekluma kasmet pasislenka vidutiniškai 50 metrų arčiau Amrumo. Dabar ji glaudžiai apsupusi vakarinę salos dalį.

Smėlio sekluma keliauja ir toliau. Mokslininkai daro prielaidą, kad per ateinančius šimtmečius ji judės aplink šiaurinę Amrumo kyšulį. Įdomus faktas: Amrumas yra viena iš nedaugelio Šiaurės jūros salų, kurios plotas didėja. Už smėlio seklumos esančiose kopose kaupiasi vėjo iš jūros nešamas smėlis, ir taip kompensuojamos nuožmių audrų išgraužtos sausumos masės.

Vietos patrauklumą kuria ir tai, kad potvynio metu sekluma paprastai nebūna užliejama – išimtį sukuria tik žiemos mėnesiais kylančios audros. Dėl šios priežasties kilometro ilgio paplūdimio ruožas yra labai populiarus tarp poilsiautojų – jis puikiai tinka ir šeimoms su vaikais, nes į jūrą per smėlio seklumą galima patekti labai lengvai, o krantas būna negilus.

3. Įspūdingais uolų dariniais stebinantis

Saksonijos Šveicarijos nacionalinis parkas

Saksonijos Šveicarijos nacionalinis parkas yra unikali vieta, kurios kraštovaizdis per milijonus metų susiformavo į tokį stebuklą, kokį galima išvysti šiandien. Šis parkas yra pribloškiančio grožio gamtos kampelis, kuriame rasite visko – nuo laukinių gėlių pievų ir pelkių iki tarpeklių, kalnų ir miškų. Šis įvairus ir atšiaurus kraštovaizdis yra saugus prieglobstis unikaliems paukščiams, augalams ir gyvūnijai, taip pat vilioja alpinistus ir keliautojus.

Viena iš Saksonijos Šveicarijos nacionalinio parko įžymių – Elbės smiltainio kalnai, kurie vadinami miestu akmenyje. Šioje parko dalyje į dangų kyla didžiulės smiltainio viršūnės, po kuriomis glūdi kreidos periodo jūros dugnas, todėl tai vienas įspūdingiausių visos Europos gamtos paminklų.

Lankytojai turi galimybę Saksonijos Šveicarijos nacionalinį parką tyrinėti pėsčiomis, dviračiu ar laivu. Per uolėtą kraštovaizdį žygeivius veda 1200 km ilgio takų tinklas, o alpinistai gali išbandyti save daugiau kaip 1000 viršūnių.

4. Didingasis Juodasis miškas

Juodojo – Švarcvaldo – miško pavadinimas kilo nuo tamsių žalių medžių, kurių čia auga nepaprastai daug. Nepaisant niūraus, bet romantiško pavadinimo, šiame Badeno-

Viurtembergo regione taip pat gausu saulėtų šlaitų.

Juodasis miškas – taip vadinamas visas regionas, kuriame yra keli miestai, o miškai užima 60 proc. teritorijos. Švarcvaldo gamta yra pati įvairiausia Vokietijoje – lankytojai čia ras daugybę krioklių, tarpeklių, ežerų, pievų ir kvapą gniaužiančių kalnų bei miškų panoramų. Be to, tai natūrali šernų, retųjų tripirščių genių, sakalų, lūšių, pempių ir daugelio kitų gyvūnų buveinė.

Jei mėgstate iveržinti viršūnes, Švarcvaldas taip pat gera mintis atostogoms. Yra keletas viršūnių, nuo kurių nepaisant jų nedidelio aukščio (aukščiausias kalnas, Feldbergas, yra 1493 m aukščio), atsiveria nuostabus viso regiono vaizdas. Jei pasiseks su oru, nuo Feldbergo pamatysite net Alpes.

5. Mistiškos *Externsteine* uolos

Externsteine yra išpūdingas uolų darinys Teutoburgo miške Vokietijos Šiaurės Reino-Vestfalijos žemėje. Bėgant metams šioje paslaptingoje vietoje gyveno įvairių religijų ir praktikų išpažinėjai: pagonybės, krikščionybės, o vėliau ir nacizmo.

Uolų ansamblį sudaro penki smiltainio stulpai (aukščiausias iš jų yra 37,5 m aukščio), jame yra daugybė astronominių koordinatų ir kitų įdomių elementų. Bėgant amžiams kolonas puošė žmogaus rankos: išgręžtos skylės, laiptai ir platformos, neturinčios aiškios paskirties, ir didelė patalpa, orientuota į vidurvasario saulėtekį.

Manoma, kad praeityje šie uolų bokštai galėjo būti naudojami ritualiniais tikslais, tačiau nežinia, kas tiksliai uolose iškalė laiptus, figūras ar koridorius, todėl ši vieta išlieka paslaptinga. Archeologai netoliese rado viduramžių keramikos, todėl padarė išvadą, kad čia gyveno vienuoliai.

5 įspūdingi gamtos stebuklai Vokietijoje, kuriuos reikėtų pamatyti
bent kartą gyvenime

